

Eljuthatsz-e oda, hol Egy-ként létezel?

Elérhetsz-e a Bölcsék látásának helyére?
Feltáruhat-e tekinteted míves színe előtt
álmokból font, mélységes Mennysország?

Szilvetteket látok... a lehetséges fenséges vízióját
Vízióját tapinthatatlan terek rendeződésének
És Rejtélyt, amely megismerésem győzelme után kiált

Nem táplálhatsz hiú hitet e dölyfös, arrogáns "van"-ban
Látásodat ezeknél magasabb valóságok realitás-voltának kapcsán
Elveszítvén vajon minek nevezheted tenmagad?

A Varázsló valóban él, léte nem pusztán írhatnám "elvagyok"
Míg irdatlan tömeg bámul belé halottak módján a létezésbe
A Választott ragyog, igen... Önmagából, belülről ragyog.

Választott... vajh választott, vagy őt magát választották?
Megválaszolhatatlanság rémével fenyeget a talány
Ki választ, s kit választanak? Vajon nem Egyetlen-é e kettő?

Kalandra hív Téged a talányos, fondorlatában korántsem fukar ősi Sors...
Utazás, mely gyökerektől szőtt archaikus Valóság kebelén nyit kaput
Találhatsz-e valódból származó vénséges Tudást lelkednek fellege felett?

Csillagoknak léte napjaimnak számához képest tünékeny semmisség
Hisz' időnek számára nem terem hatalom tiszta Vanságomnak helyén
Kaskádhoz hasonlítom valóságom végtelen áramlását, mely belőlem, mint okból kilép

Lét az, ki Önmagából mindenek számára létet kölcsönöz, s visszavon
Kinek szédítő távlati sugárzó világok felé nyitnak ablakot
Világait vándorként és Ok-ként maga járja be, királyként ül trónján a mindenség felett

Láss... fedezd fel Önmagad igaz valóságnak áttetsző kristályegén!
Láss... hisz valóban bűn a kevesebb... alábbban való ennél mit sem ér
Láss... láss többet, messzebbre, tisztábban... mélyebbre mindenkinél

~ Nemiel C Logismord, 2021